

ragraphers Bedkommende. Jeg ønsker med det ærede Medlem, at vi maae faae saa faa af den Slags Ting som muligt at afgjøre paa Finantsloven, men jeg troer dog rigtigt nok, at vi meget godt kunne have dette Forhold staaende paa Finantsloven, indtil vi naae den anden Ordning, som efter min Mening er ønskelig. Ved her i denne Lov at fastslaae en Ordning, selv om det kun er for meget faa Embeds- og Bestillingsmænds Bedkommende, troer jeg, at vi yde et nyt, skjøndt ganske vist ikke særdeles stort, Bidrag til fremdeles at skyde Sagen ud. Naar vi derimod udstyde disse Paragraffer, har Ministeren deri en yderligere, om ogsaa kun ringe, Opfordring til at arbejde hen til den Ordning, jeg ønsker.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg har kun meget lidt at anføre med Hensyn til de her foreliggende Vædringsforslag efter de Foredrag, der allerede ere holdte. Jeg kan ganske henholde mig til Udvalgets ærede Ordfører med Hensyn til, hvad der er yttret, om det Forslag, som er stillet fra min Side, nemlig Forslaget under Nr. 1; men jeg troer ved Siden deraf at skulde at gjøre den Bemærkning, at, naar jeg har indskrænket mig til kun at stille dette Forslag, er Meningen selvfølgelig ikke den, at jeg vil opgive min Modstand imod forskjellige Bestemmelser, som bleve optagne i Lovforslaget ved denne Sags forrige Behandling. Det er kun skeet, fordi jeg finder det vigtigt at gjøre slige Bestemmelser til Gjenstand for en fornyet Forhandling ved 3die Behandling, naar ikke Gøt af To finder Sted, nemlig enten at Ministeren troer sig istand til at fremsætte nye Dplysninger, der kunne antages at ville indvirke paa Thingets Opfattelse — hvilket netop gjælder med Hensyn til dette Vædringsforslag, og som ogsaa har viist sin Virkning, idet Udvalget eenstemmig har sluttet sig dertil — eller at Stemmeforskjellen har været saa ringe ved den foregaaende Behandling, at det kan antages, at Tilfældigheder have gjort sig gjældende; af denne sidste Grund vilde jeg fra min Side have fundet Opfordring til at stille det Forslag, der er opført under Nr. 2, hvis Ud-

valgets Fleertal ikke havde gjort det. Jeg finder forøvrigt ikke Anledning til at udtale mig yderligere om dette Forslag, efter hvad der nu fra saa mange Sider er gjort gjældende; jeg kan ikke troe Andet, end at man dog maa være kommen til den Erkjendelse, at der her er Spørgsmaal om en Post af en ganske særegen Bestaffenhed. Jeg skal blot tilføie, at, forsaavidt man har fremsørt, at andre Embeds- og Bestillingsmænd allerede have sat sig i Bevægelse for at gjøre deres Eigestilling med denne Mand gjældende, troer jeg, at man deri tager feil paa forskjellig Viis. Det er ikke ubekjendt, at visse Embeds- og Bestillingsmænd under Dvæsturen have næret og fremdeles nære et meget levende Dnsse om at opnaae at blive stillede paa fast Gage og have den Mening, at deres Embeder i det Hele ere af en saadan Bestaffenhed, at de, sammenlignede med andre Embedsmænd i Administrationen, kunne kvalificere sig til at faae fast pensionsberettiget Ansættelse, men derimod har det ingenlunde været Meningen fra deres Side enten at ville gjøre Fordring paa høiere Gagering eller at sammenlignes med den her omhandlede Person. Jeg haaber derfor, at man vil følge Fleertallet i dets Vædringsforslag. — Hvad det tredie Vædringsforslag angaar, skal jeg indskrænke mig til at gjøre een Bemærkning, nemlig den, at det var mig noget overrassende, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) fremsørte, at hans Opfattelse af og Tilslutning til Forslaget stod i Forbindelse med Tanken om en heel Omordning af Sorø Academi. Denne Tanke er mig fuldstændig bekjendt, og jeg har ganske vist selv Interesse for den, hvad vel de fleste have. Naar man betragter Tilstanden ved Sorø Academi, og hvad der gøres med Midlerne der, har dette noget Utilfredsstillende ved sig, og det er altsaa en gammel Tanke, at det kunde være ønskeligt at tilveiebringe betydelige Reforme i saa Henseende; men det er ligesaa bekjendt, at det er overordentlig vanskeligt at enes om saadanne Reforme og at gennemføre dem, hvorfor de sandsynligviis ville lade vente paa sig endnu i længere Tid. Derimod er det sikkert, at den Omstændighed, at man her tager Bestemmelser